

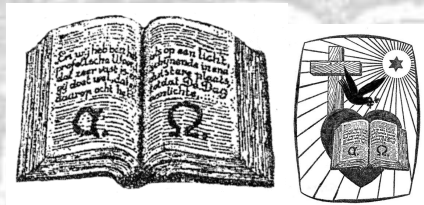
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeert u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van dit seminar zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van dit seminar of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u dit seminar gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in dit seminar tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

**Het hedendaagse en het toekomstige wereldgebeuren in verband met
de Gemeente Gods en het Christendom
het Israël Gods en het Jodendom
het Koninkrijk Gods en het heidendom**

gezien in het licht van de profeten.

Laten we opslaan en lezen 1 Cor. 15:20 -28. *“Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn. Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij zijn komst; daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben.*

Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al zijn vijanden onder zijn voeten gelegd heeft. De laatste vijand, die ontroond wordt, is de dood, want alles heeft Hij aan zijn voeten onderworpen. Maar wanneer Hij zegt, dat alles onderworpen is, is blijkbaar Hij uitgezonderd, die Hem alles onderworpen heeft. Wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen”.

Heel het wereldgebeuren, dat vandaag om ons heen plaats vindt, en nog zal geschieden in de naaste toekomst, staat in direct verband met het aanstaande Koningschap van Christus! Het zijn de voetstappen van de komende Koning! Als wij willen weten, hoe ver Gods plan gevorderd is, dan moeten wij dit plan kennen.

In dit Schriftgedeelte zien wij in vers 28, wat uiteindelijk Gods plan is met de schepping, *“opdat God zij alles in allen”.*

Als Hij alle vijandelijke machten, en alles, wat tegen de wil van God in gaat, ontroond zal hebben, en die geliquideerd zullen zijn, dan zal dat heerlijke Koninkrijk zich over heel de schepping uitstrekken.

Opdat God tot dit doel kan komen, heeft Hij Zijn Zoon daartoe bestemd, in Wie Hij alles uitvoert, want in Hem heeft God de schepping gemaakt, en onderhoudt Hij ook de schepping; door Hem heeft Hij de verlossing aangebracht en het is door Hem, dat God straks alles in allen zal zijn.

Daartoe moet Zijn Zoon Jezus Christus als Koning heersen, zoals vers 25 zegt: *“totdat Hij al Zijn vijanden onder Zijn voeten gelegd heeft”.*

Als dit *“totdat”* bereikt is, dus als Christus als Koning heerst en al Zijn vijanden ontroond zijn en onder Zijn voeten liggen, dan zal Hij het Koninkrijk overgeven aan de Vader, zoals vers 28 zegt: *“Wanneer alles Hem (Jezus Christus) onderworpen is, zal ook de Zoon Zelf Zich aan Hem (de Vader) onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, opdat God alles in allen zij”.*

Wij zien, hoe God de Vader Zijn Zoon, Jezus Christus, niet alleen bestemd heeft om Redder en Verlosser te zijn, en in het verleden bestemd had om de schepping te scheppen, maar dat Hij Hem ook bestemd heeft als de Koning.

Nu is hier veel onkunde en verwarring over, en dat wordt ook in de hand gewerkt door liederen, die wij zingen, predikingen die gehouden worden en leerstellingen, die zeggen, dat Christus nu al Koning is; maar de Here Jezus is nog steeds geen Koning, Hij is nu onze Hogepriester!

Hij is wel gezalfd tot dat Koningschap, maar Hij heeft Zijn Koningschap nog niet aanvaard. Hij is geen Koning over de Gemeente, want dat vinden wij met geen enkel woord in de Schrift vermeld, en zelfs niet in de minste aanduiding daartoe.

Hij is Heer over de Gemeente, het Hoofd van de Gemeente, maar geen Koning. Dit willen wij nu eerst duidelijk vanuit de Schrift gaan zien, opdat wij het Woord der Waarheid recht leren snijden, en Gods plan leren kennen.

Dat God Zijn Zoon tot Koning bestemd heeft, wordt duidelijk naar voren gebracht op vele plaatsen, o.a. in Ps. 2:6-7. *"Ik heb immers mijn Koning geteld over Sion, mijn heilige berg; Ik wil gewagen van het besluit des Heren: Hij sprak tot mij: Mijn Zoon zijt gij, Ik heb u heden verwekt"*.

Verder lezen wij dit ook direct bij de aankondiging van Zijn geboorte in Luc. 1:31-33. *"En zie (zegt de engel Gabriël) gij zult zwanger worden en een zoon baren en gij zult hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon geven van zijn vader David, en Hij zal als Koning heersen over het huis van Jacob tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen"*.

Als wij het profetische Woord willen leren kennen, dan moeten wij dit lezen naar de gedachten van God. Als God door een profeet spreekt, wordt de profeet a.h.w. op een bergtop gezet, en hij wordt verheven uit de gewone gezichtskring van ieder mens, die niet verder reikt dan de ogen zien.

Het is hetzelfde, als iemand, die op een hoogte of bergtop staat, meer kan zien, dan dat hij beneden in het dal staat. God zet hem a.h.w. in de Geest, en dan gaat het met die profeet net zoals met iemand die op een uitkijktoren staat, en voor zich uit alleen de verhoogde dingen ziet, de heuveltoppen, de bergtoppen, maar niet wat daar tussen die verhoogde punten ligt in de dalen.

Zo is het ook dikwijls met de profeten gegaan, en zo moeten wij ook de profetieën lezen. Immers, hoe luidt deze profetie: *"En zie, gij zult zwanger worden"*. Dat gebeurt direct, nadat de engel de boodschap had gebracht en Maria hem had geloofd en zo ging deze profetie dus direct in vervulling.

Dan volgt: *"en een Zoon baren"*. Dit zou pas over negen maanden gebeuren. En verder: *"En gij zult Hem de naam Jezus geven"*, wat kort na zijn geboorte gebeurt is. *"Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden"*. Dit gebeurde dertig jaar later, toen Hij volwassen was en de Heilige Geest over Hem kwam, en de stem van de Hoogwaardige uit de hemel klonk: *"Deze is Mijn geliefde zoon"*.

Dan volgt: *"En de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven"*. Dit is tot op de huidige dag nog steeds niet gebeurd en hier ligt al meer dan 2000 jaar tussen.

In de profetie van Jesaja 9:5 zien wij hetzelfde, want aan de profeet werd dit getoond: *"Een kind is ons geboren"*. Jesaja zag dit, terwijl het nog 700 jaar zou duren, voordat Jezus geboren zou worden. Jesaja als mens zou zeggen: *"een kind zal ons geboren worden"*, maar het is hier niet Jesaja die spreekt, maar de Heer!

Voor de Heer zijn al deze dingen al voldongen feiten. Dit moeten wij leren zien in het profetische Woord. Dan: *"Een Zoon is ons gegeven"*. Dit is 33 jaar na de geboorte op het kruis van Golgotha vervuld, toen de geweldige Zoon des mensen openbaar kwam, die ging sterven in de plaats van Adam en zijn nageslacht.

En verder: *"en de heerschappij (het koningschap) rust op zijn schouders en men noemt Hem Wonderbare raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst"*.

Deze heerschappij slaat niet op de heerschappij, die de Here Jezus nu heeft, want dat is een heel andere heerschappij. Want in vers 6a staat welke heerschappij dit zal zijn: *"Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk"*.

Dit moet nog komen, en hier ligt weer meer dan 2000 jaar tussen. Het is de aardse troon van David, want David heeft nooit zijn troon in de hemel gehad.

Maar in vers 6b lezen wij: *"doordat Hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de Heer der Heerscharen zal dit doen"*. We zien dus, hoe Jezus Christus zal gaan zitten op de aardse troon van David, en dit in verband met het herstel van Israël.

Toen Hij geboren werd, lezen we hetzelfde in Matt. 2:2, waar de wijzen uit het Oosten vragen: *"Waar is de Koning der Joden, die geboren is"*. Hij werd aangekondigd als *"de Koning der Joden"* op Davids troon.

En bij Zijn geboorte werd gezegd, dat Hij de Koning der Joden is, terwijl op het kruis in drie talen, die toen bekend waren, namelijk het Hebreeuws, het Grieks en het Latijn geschreven stond: *"Dit is de Koning der Joden"*, zoals wij dit lezen in Joh. 19:19. *"En Pilatus liet ook een opschrift schrijven en op het kruis plaatsen. Er was geschreven: Jezus, de Nazoreeër, de Koning der Joden"*.

Jezus is dus aangekondigd als de Koning der Joden, geboren als de Koning der Joden en gekruisigd als de Koning der Joden.

Hij is immers gekomen tot de Zijnen en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen. Het is in Gods raadsplan vastgelegd, dat het Koningschap van Zijn Zoon Jezus Christus plaats zal vinden op de troon van David en over Israël, en vanuit Israël over de gehele wereld en niet anders. Hij is gekomen tot de Zijnen en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen, maar zij hebben hun Koning verworpen.

Dit vinden wij in Joh. 19:14-15. *"En het was de voorbereiding voor het Pascha, ongeveer het zesde uur, en hij zei tot de Joden: Zie, uw koning! Zij schreeuwden: Weg met Hem! Weg met Hem! Kruisigt Hem! Pilatus zei tot hen: Moet ik uw koning kruisigen? De overpriesters antwoordden: Wij hebben geen koning dan de Keizer"*.

Wij zullen in het kort even de volgorde nagaan. Eerst zien we de bijzondere geboorte van de Here Jezus. We weten, dat Hij geboren is uit de maagd Maria, ontvangen uit de Heilige Geest. Toch moest Hij erfgenaam zijn op Davids troon.

Nu gaat de erfopvolging altijd op de oudste zoon over. Naar het profetische Woord moest de Here Jezus als mens geboren worden als de zoon van David, uit het geslacht van David; maar omdat hij geen aardse vader had, moest Zijn moeder uit het geslacht van David zijn.

Het geslachtsregister van Maria vinden wij uitvoerig in Lucas vermeld. Wij vinden daarin, dat Maria een achter-, achter kleinkind van David was en wel uit Nathan, een zoon van Bathseba. Zij had verschillende kinderen bij David. De eerste stierf. De tweede zoon, die geboren werd, was Salomo en daarna werd Nathan geboren.

Zo zien wij dat Jezus Christus, wat Zijn vleeswording betreft, ook geboren is uit het geslacht van David, maar hij moest ook erfgenaam worden op de troon van David en dat kon niet door Maria.

Maar God bewerkte het wonder, dat Maria de vrouw van Jozef werd, en het geslachtsregister van Jozef vinden wij in Matteüs! Jozef was dus ook een achter-, achter kleinkind van David, maar via Salomo Vanaf David was via koning Salomo steeds een koning op de troon geweest tot Jechonja toe, ten tijde van de profeet Jeremia.

Hij werd van de troon gestoten, toen de Babylonische ballingschap kwam en daarna heeft niet één nakomeling in de troonlijn meer op de troon van David gezeten; maar er waren er wel, die er recht op hadden.

Jozef was in de dagen, dat Jezus geboren werd, de rechthebbende, zoals de Joodse geslachtsregisters aanwijzen, die zorgvuldig bewaard zijn geworden. Nu huwen Jozef en Maria met elkaar, en toen Jezus geboren werd, ontvangen uit de Heilige Geest, was Hij de eerstgeborenen zoon van Maria en Jozef, al was Jozef zijn pleegvader!

Maar Gods raad zorgde ervoor, dat Jozef gestorven was, voordat Jezus stierf, en zo ging het erfrecht over op Jezus, die toen de rechtmatige troonopvolger werd, zodat de Israëlieten konden weten, dat Hij de Koning was.

Daniël had gezegd, dat vanaf de uitgang van het woord van de Perzische koning, dat Israël de stad weer mocht herbouwen er 69 jaarweken, na de ballingschap zouden verlopen tot aan de Messias, de vorst. Dit is ook precies gebeurd, want toen Jezus op Palmzondag Zijn intocht hield, waren precies 69 jaarweken verlopen, en kwam Hij naar het Woord des Heren van de profeet Zach. 9:9. *“Zie, uw koning komt tot u, hij is rechtvaardig en zegevierend, nederig, en rijdende op een ezel, op een ezelhengst, een ezelinnenjong”*.

Ja, Hij kwam en hield Zijn intocht, toen precies de 69 jaarweken, dat 483 jaar, vervuld waren, na de uitgang van het gebod van de koning om de stad te herbouwen. Ook daaraan kon Israël weten, dat Hij de Koning was.

Wat is er nu gebeurd? Zij hebben hun Koning verworpen, en Hij is naar de raad Gods gekruisigd als het Offerlam voor de zonde der wereld, ten derde dage opgestaan, Hij is dus nog altijd *“de rechthebbende”* op de troon van David, want Hij is niet dood gebleven, maar Hij leeft.

Jozef was de laatste erfgenaam, en dat recht is overgegaan op de Here Jezus, en Hij blijft dit, want Hij leeft tot in alle eeuwigheid der eeuwigheden. Hij is dus de rechthebbende op de troon, en wat is er nu gebeurd?

Zij hebben hun koning verworpen, en de Here Jezus is teruggekeerd naar de Vader. Gaat nu het koningschap niet door? Ja, natuurlijk!

Dat Hij verworpen werd, was voor God geen verrassing; integendeel, wij weten, dat God dit wist. Maar God had in Zijn eeuwige raad ook juist *“dat”* bestemd ten goede, want in de tijd, dat zij de Koning verwierpen is Hij weer teruggekeerd tot de Vader; nu wordt de Gemeente aangeworven op aarde als het Lichaam van Christus.

In het Oude Testament wordt het Koninkrijk van Christus al aangekondigd, en Johannes de Doper als heraut ervan, verkondigt dit bijzonder aan. Omdat het toen nabij gekomen was. Als Jezus onder hen is, dan zegt Hij: *“Het koninkrijk is onder u”*. Het wordt vaak vertaald: “Het koninkrijk is “nu”, maar dat staat niet in de grondtekst.

Toen Jezus na Zijn opstanding als de koning is weggegaan, kwam de verborgen vorm van het koninkrijk, en deze blijft zolang de koning afwezig is.

Hij zit nu niet als koning in de troon van God, want dat vinden wij met geen letter vermeld in de Schrift, maar Hij is nu de Hogepriester. Zijn koningschap is nog altijd toekomstende, zoals wij uit de Schrift nog zullen zien.

Straks als Hij op aarde wederkomt, dan aanvaardt Hij het Koningschap uit de hand van de Vader. Wij zien dus het koninkrijk aangekondigd, de Koning verworpen, en het weggaan van de Koning. Nu leven wij dus in de verborgen vorm van het koninkrijk.

Als straks de Gemeente weggenomen wordt, krijgen wij op aarde een namaak van het Koninkrijk, onder de antichrist, en daar zijn op het ogenblik de volkeren en het Christendom hard mee bezig om deze namaak klaar te maken.

Dan gaan wij ook in het profetische Woord zien, wat er dan in de wereld gaat gebeuren. Aan het einde van die antichristelijke periode komt Christus met de Zijnen terug op aarde, en dan begint Zijn koningschap op de toon van David.

Dat is het Duizendjarige Rijk, en pas daarna komt de nieuwe aarde en de nieuwe hemel. In het Duizendjarig Rijk komt het Koninkrijk openbaar, en daarna pas op de nieuwe aarde en de nieuwe hemel, de perfectie van het Koninkrijk, de volmaaktheid.

Deze dingen willen we nu uit de Schrift verder zien. Jezus heeft Zijn apostelen en discipelen drie en een half jaar omtrent deze dingen onderwezen, en vooral na Zijn opstanding tot aan Zijn hemelvaart, heeft Hij bijzonder hierover gesproken, zoals wij vinden in Hand. 1:3. *"aan wie Hij zich ook na Zijn lijden (na Zijn opstanding) met vele tekenen heeft vertoond, veertig dagen lang hen verschijnende en tot hen sprekende over al wat het Koninkrijk Gods betref"*.

Wat is hier over toch een vreselijke onkunde, terwijl het toch zo duidelijk geschreven staat! Hij heeft in die 40 dagen bijzonder met hen gesproken over dit Koninkrijk, en wat er allemaal moet gebeuren, en dan stellen zij in vers 6 nog de vraag, nadat zij al zo onderwezen waren: *"Zij dan, die daar bijeengekomen waren, vroegen Hem en zeide: Here, herstelt Gij in deze tijd het Koningschap voor Israël"?*

Drie en een half jaar had Hij hen onderwezen en vooral ook gedurende de 40 dagen na Zijn opstanding, en hen duidelijk gezegd, dat er een zichtbaar Koninkrijk zou komen; want anders zouden zij Hem die vraag toch niet gesteld hebben!

Dan zou Jezus direct gezegd hebben: "Wat stellen jullie Mij nu toch voor een vraag, want het is immers een hemels koninkrijk". Wel neen, natuurlijk niet, want het is een zichtbaar aards Koninkrijk, en alleen de duivel wil maar een onzichtbaar koninkrijk in de hemel hebben, maar hij is een leugenaar!

Wij moeten de tekenen en Gods plan leren kennen. Zij vragen dan: *"Here, herstelt Gij in deze tijd"*, want deze apostelen hadden verwacht dat Hij het al in die tijd zou doen, daar zij het kruis niet begrijpen konden.

Toen Jezus hen van het kruis sprak, begrepen zij er niets van, want hoe kon nu die koning sterven? Maar toen Hij gekruisigd en opgestaan was, vroegen zij: *"Zult Gij het dan in deze tijd doen"?* Hierop zei Jezus tot hen: *"Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft, maar gij zult kracht ontvangen"*.

Eerst moest het genade tijdperk komen, waarin de Gemeente aangeworven moest worden. Wij zien dus heel duidelijk, dat Jezus na Zijn opstanding nog steeds niet het Koninkrijk had opgericht, maar dat nog altijd in het vooruitzicht stelt. Ja, er zouden zelfs tijden over heen gaan. Hij bedoelt niet, dat zij van die tijden niet op de hoogte zouden zijn, maar dat zij niet zouden weten, hoe lang die tijden nog precies zouden duren.

Dit komt in onze vertaling niet uit, en dat kan ook niet, omdat wij maar één woord hebben voor tijd; maar in het Grieks heeft men twee verschillende uitdrukkingen voor het woord "tijd".

Het eerste is het woord "chronos", en betekent de tijd, die voor ons mensen te berekenen is. Die tijd houdt verband met de omwenteling van de aarde, en die men verdeeld heeft in 24 uur; 12 uur dag en 12 uur nacht, terwijl men het uur weer verdeeld heeft in 60 minuten, en de minuut weer in 60 seconden. En zeven dagen van 24 uur zijn een week en ongeveer 30 dagen een maand, want dit houdt verband met de maan.

Een jaar wil zeggen, dat de aarde een baan om de zon heeft gemaakt. Dit alles is de chronos, de tijd, die te bepalen is in uren, dagen, maanden en jaren.

In het Grieks heeft men ook nog het woord "kairos", en dit is een tijdsbepaling, die door mensen niet te berekenen is. Een boer b.v. kan er zich op instellen, dat hij elke morgen en namiddag om vier uur de koeien melkt, en dit kan hij dus naar de chronos doen. Maar diezelfde boer kan echter niet zeggen, dat hij b.v. op 20 Mei het gras gaat maaien, of dat hij op 6 Juli het koren binnen haalt, want dat groeit niet naar de chronos, maar naar de kairos, naar een rijpingstijd, die God in de hand heeft.

Het binnenhalen van de oogst valt elk jaar anders, want dit ligt aan een de hoeveelheid zonneschijn, regen en het zachte weer enz. Dat heeft niet de mens, maar God in Zijn hand, en daarom valt het niet te berekenen.

Het Koninkrijk waar zij om vroegen, kon niet berekend worden naar de chronos, maar het hing af van de kairos, als alles er voor rijp geworden is. Dan moet eerst de Gemeente rijp zijn, en ook Israël en de volkerenwereld. En in die tijd leven wij nu.

Wij leven in de rijpingstijd naar de oogsttijd voor de Gemeente, voor Israël en de volkeren, en daarom heerst er al die vreselijke chaos, die nog veel erger zal worden, zo erg zelfs, zoals de mens dit nog nooit gehoord en gezien heeft. Het staat vlak voor de deur, want de oogsttijd is nabij. Deze kairos duidt dus aan, dat de Gemeente, Israël en de volkeren rijp moeten worden.

De apostelen hadden het dus kunnen weten; maar, zoals het ook met ons gaat, verstonden zij ook niet direct alle dingen van het Woord. Er staan veel dingen in de Bijbel en wij lezen het wel, maar het ontgaat ons.

De Here Jezus had hen al duidelijk gezegd, dat Hij direct na Zijn opstanding nog niet het Koninkrijk zou aanvaarden. Hij had het duidelijk gezegd, maar het was hen ontgaan. In Luc. 19:11 lezen wij: *“Toen zij daarna luisterden, sprak Hij nog een gelijkenis uit, omdat Hij dicht bij Jeruzalem was en zij meenden, dat het Koninkrijk Gods terstond openbaar zou worden”*.

Zij hadden er gelijk in, dat Hij de geboren Koning was, maar zij dachten, dat het Koninkrijk al voor het kruis zou komen en vooral, toen Hij met hen opging naar Jeruzalem, dachten zij, dat het ging komen en Hij het koningschap zou aanvaarden.

Wat gaat de Heer dan zeggen in vers 12: *“Hij zie dan: Een man van hoge geboorte (de Here Jezus) trok naar een ver land (hij ging terug naar de derde hemel, de troon van God) om voor Zich de Koninklijke waardigheid in ontvangst te nemen en daarna terug te keren”*.

Hij was wel geboren als Koning, bestemd als Koning, en gekruisigd als Koning, maar het Koningschap ontvangt Hij alleen uit de hand van de Vader. Jezus neemt het koningschap niet uit de hand van mensen, en Hij zal het ook niet Zichzelf toe-eigenen, maar Hij wil het alleen aanvaarden uit de hand van de Vader.

Als wij deze dingen gaan verstaan door het Woord te onderzoeken uit liefde tot Hem, dan geeft God ons al deze moeilijke dingen in eenvoudige voorbeelden uit het Oude Testament om het te verstaan.

Al deze dingen kunnen wij begrijpen, als wij maar niet het Oude en Nieuwe Testament uit elkaar gaan halen, want het Nieuwe Testament zit verborgen in het Oude Testament. Het Nieuwe Testament is de verklaring van het Oude Testament. Die twee behoren bij elkaar en het zijn geen twee, maar het is één.

Ook deze geschiedenis vinden wij zo simpel voor onze ogen uitgestald. Toen God het Koningschap met Israël begon, riep Hij David achter de kudde vandaan want David was herder en Jezus is de goede Herder. Dan wordt David tot koning gezalfd door Samuel, de dienstknecht Gods, die daartoe opdracht krijgt.

Hij giet de hoorn met olie over zijn hoofd en zalft hen tot koning. Was David direct al koning? Neen, er was toen nog een andere koning, n.l. Saul. Kreeg hij het spoedig? Integendeel. Hij ging zelfs Saul dienen, en hij heeft jaren gewacht.

David had het kunnen nemen, want hij wist dat hij koning zou worden, want Samuel had hem daartoe gezalfd, en de Heilige Geest was toen op hem gekomen. Hij wist dat hij de bestemde koning was, maar hij deed het niet zelf en maakte geen aanspraak op de troon.

Hij had het koningschap uit de hand van de mensen kunnen aannemen, want na de oorlog in die dagen had men de leuze: *“Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar David zijn tienduizenden”*, en al het volk juichte voor David. Om al het volk achter hem te krijgen, was voor David geen moeite, maar David nam het niet uit de hand van mensen en nam het ook niet in eigen hand.

Tweemaal was het leven van Saul in zijn hand, en hij had hem kunnen doden, alhoewel Saul hem geweldig vervolgde en zijn leven zocht, maar David sneed alleen maar een slip van Sauls kleed af. David wachtte op Gods tijd.

Wanneer kwam dat? Nadat Saul door God de dood onderging. Toen pas ontving David uit Gods hand het koningschap. Dit is niet alleen geschiedenis, maar de hele geschiedenis is niet anders dan profetie aangaande Christus, want alles staat van Hem geschreven. Hij is de ware David. Toen Hij zich in de Jordaan liet dopen door Johannes de Doper, werd Hij al gezalfd door God, die zei: *“Deze is Mijn geliefde Zoon”*.

Bij de brood vermenigvuldiging lezen wij in Joh. 6, dat men Hem met geweld tot Koning wilde maken, daar had Hij het uit de handen van het volk kunnen krijgen; maar Jezus wilde dit niet en daarom onttrok Hij zich aan hen. Ziet u de vervulling hierin van de profetie in de geschiedenis van David?

Jezus had het in eigen hand kunnen nemen. Want zij riepen: *“Als Gij werkelijk de Messias bent, kom dan af van het kruis”*. Had Hij dat niet gekund? Dit was even makkelijk geweest als alle wonderen en tekenen, die Hij gedaan had; maar Hij diende Zijn God en nam het niet in eigen hand, maar wil het ontvangen uit de hand van de Vader, als de tijd daarvoor aangebroken is. Welke tijd?

Dat Saul onttroond wordt. Saul is het type van de duivel. Hij is oorspronkelijk wel gezalfd, maar in opstand gekomen, en daarom door God verworpen, en onderging tenslotte een smadelijke dood.

Zoals David het type is van de gezalfde Zoon van God, zo is Saul het type van de gezalfde cherub, die in opstand gekomen is tegen God, en daarom door God verworpen is, maar nog een zekere tijd blijft regeren. Saul werd al verworpen bij het begin van zijn koningschap, maar hij is nog vele jaren koning geweest. Zo is satan ook al lang verworpen, maar hij blijft toch nog altijd de vorst van deze wereld tot de tijd, die God bepaald heeft.

Dit zijn de tijden en gelegenheden, die God in Zijn Hand heeft; want ook satan moet met de zijnen rijpen tot volle ongerechtigheid, en dan komt het oordeel Gods en zal hij met de zijnen vallen. Dat zal gebeuren als Christus straks met de Zijnen wederkomt op aarde en dan Koning wordt.

Zo zien wij deze dingen dus duidelijk afgeschaduwd? We hebben in Luc. 19 duidelijk gezien, dat Hij het koningschap uit de hand van de Vader ontvangt. En in Openb. 3:21 lezen wij: *“Wie overwint, hem zal ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, gelijk Ik heb overwonnen en gezeten ben met Mijn Vader op Zijn troon”*. Let op wat de Heer hier zegt!

Eerst wat de tijd betreft, waarin de Here Jezus dit zegt. Dit profetische boek de Openbaring moest Johannes, de apostel neerschrijven, toen hij in ballingschap was op het eiland Patmos, en toen hij al ongeveer negentig jaar oud was, terwijl de Here Jezus al vele jaren in de heerlijkheid was, verhoogd in de troon van de Vader.

Wat zegt Jezus nu? *“Wie overwint, Hem zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon”*. Toen Hij al vele jaren bij de Vader was, wist Hij, dat Zijn eigen troon dus nog altijd in het vooruitzicht was, en Hij Zijn eigen troon dus nog altijd niet heeft.

Maar wie overwint, mag met Hem in Zijn troon zitten als koningen, gelijk ook Hij overwonnen heeft en gezeten is met Zijn Vader op Zijn troon. De Here Jezus noemt de troon van Zijn Vader, niet Mijn troon, want dat vinden we nergens in het Nieuwe Testament.

Omdat Jezus overwinnaar is, mag Hij zo lang bij Zijn Vader in Zijn troon zitten, *“totdat”* Hij Zijn eigen troon uit de handen van de Vader ontvangen zal hebben. Dit is dus nog toekomstig!

Wanneer ontvangt Hij dus dat Koningschap? Dat vinden we in Openb. 11, als de Gemeente al lang van de aarde weg is. In vers 15 lezen wij: *“En de zevende engel blies de bazuin en luide stemmen klonken in de hemel (niet op aarde), zeggende: Het Koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en Zijn gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden”*.

Als in Israël de Koning uitgeroepen werd, en dus op de troon het koningschap ontving, ging er een bazuin, en bij die bazuin riepen de priesters hem tot Koning uit. Zo zien we het ook hier, als de zevende engel bij de zevende bazuin het uitroept en de stemmen in de hemel klinken: *“Het Koningschap over de wereld is gekomen”*.

Nu is het er nog niet, want die zeven engelen hebben nog niet gebazuind; en voor die zeven bazuinen komen eerst nog de zeven zegelen, die nog niet verbroken zijn; deze worden pas verbroken, als de Gemeente weggenomen is.

Eerst wordt de Gemeente weggenomen van de aarde, daarna worden die zeven zegelen verbroken, en komen de zeven engelen met hun bazuinen, zodat wij zien, dat dit Koningschap in de toekomst ligt.

Dit alles staat in direct verband met Israël en met het hedendaagse gebeuren in Israël, en ook met wat er in de toekomst nog meer met Israël gaat gebeuren. Maar het staat ook direct in verband met de Gemeente en ook met de heidense wereldmachten. Het is de Kairos, de tijd, waarin alles moet rijpen, en daarom hangt alles nauw met elkaar samen.

We hebben al gezien, dat het Koningschap van de Here Jezus komt, als Hij wederkomt op de aarde; niet als Hij voor de Gemeente komt, want dan komt hij niet op de aarde; maar als Hij wederkomt met de Zijnen (de Gemeente) op de aarde. Dan zal Israël pas als volk tot bekering komen en Jezus zal dan het Koningschap over Israël en de volkeren aanvaarden?

We zullen nu uit andere Schriftgedeelten gaan zien, dat Israël nooit tot bekering zal komen, zolang de Gemeente hier nog is. Er zijn er, die leren, dat de Gemeente Israël tot bekering moet brengen; maar daarmee zouden we Gods plan in de war sturen, en zou God Zijn eigen plan torpederen.

Wij zullen later zien, waarom dit zo is! De verblinding die nu over Israël nog ligt; maar er is een plan Gods, dat verband houdt met de Gemeente; en dank God er maar voor!

Daarom lijden de Joden ook voor de Gemeente, want door hun verblinding is het heil tot ons gekomen. Daarom is het nodig, dat wij meer liefde voor Israël gaan krijgen; niet omdat het zulke brave mensen zijn van nature, maar om wat zij moeten doormaken, zoals wij nog nader zullen zien.

In vogelvlucht is het zo: de Here Jezus aanvaardt het Koningschap, als Hij op aarde terugkomt met de Zijnen, maar dat kan Hij niet eerder doen of Israël moet tot bekering gekomen zijn, en Israël kan niet tot bekering komen, zolang de Gemeente hier nog is.

En de bekering van Israël hangt ook weer af van de heidense wereldmachten. Het één houdt verband met het ander. Dit is Gods plan en dat sluit in elkaar. Als wij dit gaan zien, ontdekken wij pas, wat het wereldgebeuren momenteel inhoudt en betekent.

Wij kunnen alleen maar aanbedding hebben voor Gods geweldige plan, en we zien hierin ook, hoever Gods plan gevorderd al is, en dat de zaak van de Heer haast heeft. Daarom moet de gemeente zich snel bezinnen, daar wij in de laatste ogenblikken voor de opname leven. Maak dus ernst van uw leven!

Gemeente en Christendom is niet hetzelfde; het Christendom blijft achter, en alleen de Gemeente gaat weg en blijft weg. Als de zevende engel bazuint, en het Koningschap gaat komen, zoals wij hier lezen in Openb. 11:15-18a. *“Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here, en aan zijn gezalfde en Hij zal als Koning heersen tot in alle eeuwigheden. En de vier en twintig oudsten, die voor God op hun tronen gezeten waren, wierpen zich op hun aangezicht en aanbaden God, zeggende: Wij danken U, Here God, Almachtige, die is en die was, dat Gij Uw grote macht hebt opgenomen en het Koningschap hebt aanvaard”; (wanneer?) en de volken waren toornig geworden, maar Uw toorn is gekomen”*.

Wat is nu het tijdstip, dat de Heer het koningschap zal aanvaarden? Als de volkeren toornig gaan worden! Kijk maar eens om u heen. Er is geen volk meer op deze aarde, of het verkeert in opstand, in een revolutiegeest, in rebellie.

Zij worden allen beheerst door politieke- en religieuze (islam) machten, die hen teugelloos, bandeloos en wetteloos maken, en geen overheid zal er straks raad mee weten. Studenten over de hele wereld zijn in opstand, uiterst links en uiterst rechts. Het is het beeld van Daniel 2. Wij zien de machten uitgebeeld in dat beeld; en de voeten waren deels van leem en deels van ijzer.

Het ijzer beeldt uit de dictatuur van rechts en het leem de volksregering, het links. Zien we niet overal de vlaggen hangen, teken van rebellie en opstand.

Nog wordt alles bedwongen, omdat hier een weerhoudende macht aanwezig is. Het is de volheid van de Heilige Geest, de derde Persoon van de Almachtige God, die nog altijd aanwezig is in de ware Gemeente. Deze weerhoudende macht is dus nu nog aanwezig, maar elk ogenblik kan het afgelopen zijn. Wee hen, die dan de wereld bewonen!

Als de Heer het Koningschap aanvaard zal hebben, dan spreekt vers 17 aldus: *“dat Gij Uw grote macht hebt opgenomen”*. Als Hij dat niet zou doen, dan zou de hele wereld omkomen! Want zij zouden elkaar uitmoorden.

Verder zegt vers 18: *“en het Koningschap hebt aanvaard; en de volken waren toornig geworden, maar Uw toorn is gekomen”*. Deze staat vlak voor de deur, want de volkeren zijn al toornig, en worden met de dag toorniger. Denk maar niet, dat het minder wordt.

Maar God kan Zijn toorn nog niet laten komen, omdat hier nog Zijn kinderen zijn, de ware gemeente, die Hij komt weghalen voor de komende toorn.

Want Hij verlost ons van die komende toorn, zoals wij dat lezen in 1 Tess. 1:9-10. *“Want zelf verhalen zij van ons (de Gemeente), hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om de levende en waarachtige God te dienen, en uit de hemelen Zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de doden heeft opgewekt, Jezus, die ons verlost van de komende toorn”*.

Openb. 11:18 zegt verder: *“en de tijden voor de doden om geoordeeld te worden en om het loon te geven aan uw knechten, profeten, en aan heiligen en aan hen, die Uw naam vrezen, en de groten en de kleinen en om te verderven, wie de aarde verderven”*.

Het wacht allemaal op het grote ingrijpen Gods, maar de Gemeente moet eerst weg en zal ook met haast weggenomen worden. Het Koningschap van Jezus Christus zal komen, als Hij met de Gemeente op aarde wederkeert, maar nu is Hij de Hogepriester bij de Vader.

Dat dit Koningschap altijd verband houdt met Israël, vinden wij al in het Oude Testament aangekondigd in Jes. 9. Wij vinden geen tekst in de Bijbel en ook niet in het Nieuwe Testament, waaruit blijkt, dat dit Koningschap met de Gemeente verbonden zou zijn, maar wel, dat de Gemeente dat Koningschap met Hem zal delen.

Het is verbonden met Israël en dat is het volk van de Koning. In Jes. 9:6 staat: *“Groot zal zijn Heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de Here der heerscharen zal dit doen”*.

Vandaar, dat wij dan ook in enkele plaatsen van het Oude Testament lezen. Dat David zegt, dat hij op de troon van de Heer zit. David wist, dat zijn troon van de Heer was, en ook Salomo zegt, dat hij zat op de troon van de Heer.

Wij vinden dit ook bij de geboorte en aankondiging in Lucas, waar ons opnieuw nadrukkelijk gezegd wordt, dat dit Koningschap verbonden is met Israël. Luc. 1:31-33. *“En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van David geven, en Hij zal als Koning over het huis van Jacob heersen tot in eeuwigheid en Zijn koningschap zal geen einde nemen”*.

Waar wij nu duidelijk gezien hebben, dat het Koningschap van de Here Jezus direct verband houdt met Israël en de troon van David, moet er met Israël nog heel wat gebeuren, en daar willen wij nu mee beginnen.

Dit is een zeer groot en machtig onderwerp. Het is het profetische Woord. Israël moet gerijpt worden voor de komst van de Koning, en wat moet er dan allemaal niet gebeuren! In Luc. 21 zien wij Gods plan zich ontvouwen. De Here Jezus sprak erover, dat Israël Hem als Koning verworpen had, en dat zij geen andere Koning wilden hebben dan de keizer.

In vers 20 lezen wij: *“Zodra gij nu Jeruzalem door legerkampen omsingeld ziet, weet dan, dat zijn verwoesting nabij is”*. Omdat zij hun Koning verworpen hadden, zou een machtig volk, en wel het Romeinse volk, door God ingeschakeld worden om hun stad met de tempel te verwoesten, en zouden zij zelf in de grote diaspora gaan.

Dan zegt de Heer vanaf vers 23: *“Wee de zwangeren en de zogenden in die dagen! Want er zal grote nood zijn over het land en toorn over dit volk, en zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en als gevangenen weggevoerd worden onder alle heidenen, en Jeruzalem zal door heidenen vertrapt worden, totdat”*.

Hier zien wij dat wondere *“toddats”*, dat wij zoveel tegenkomen in de Schrift, en die allemaal samenvallen: *“toddats de tijden der heidenen zullen vervuld zijn”*.

Op dit Schriftgedeelte komen wij later terug, want we moeten stap voor stap dit behandelen, opdat het te begrijpen is. Omdat zij hun Koning hadden verworpen, zou niet alleen hun stad en tempel verwoest worden, maar zou ook het volk Israël weggevoerd worden onder de heidenen; en dat zal blijven totdat het *“toddats”* er komt. Welnu dat is gebeurd!

In Matt. 23 zien we ook een *“toddats”* en dat is hetzelfde. Daar weende de Here Jezus over Jeruzalem en het Joodse volk. Hij wist, dat zij Hem zouden verwerpen en welk ontzettend leed er dan over hen zou komen als gevolg daarvan.

In vers 37-38 zegt Jezus: *“Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt en stenigt, wie tot u gezonden zijn, hoe dikwijls heb ik uw kinderen willen vergaderen, gelijk een hen haar kuikens onder haar vleugels vergadert en gij hebt niet gewild. Zie, uw huis wordt aan u overgelaten”*. Wat betekent dat?

Het is het huis, de natie Israël, dat hun nationaal bestaan zou verliezen, en niet alleen dat, maar ook hun geestelijke zegeningen.

Verder in vers 39: *“Want ik zeg u: gij zult Mij van nu aan niet meer zien, totdat gij zegt: Gezegend is Hij, die komt in de Naam des Heren”*!

We hebben hier twee *“toddats”*. Het ene zegt, dat Jeruzalem door de heidenen vertrapt zal worden, totdat de tijden der heidenen vervuld zullen zijn: en het tweede totdat; dat Israël Hem niet meer zal zien, totdat zij zeggen: gezegend Hij, die komt in de Naam des Heren. Wat leren wij uit deze Schriftgedeelten?

Doordat zij hun Koning verworpen hadden, zou Israël verstrooid worden onder alle volkeren, onder alle heidenen der wereld, en zou Jeruzalem vertreden worden, en ook hun eredienst in de tempel ophouden. Dit zal blijven, totdat de tijd komt, dat God het Koningschap aan Zijn Zoon zal schenken. Wat zal er dan eerst moeten gaan gebeuren?

Dan zal Israël uit alle heidenen, waaronder het verstrooid was, weer terug moeten keren naar zijn land; want daar begint het mee. Ten tweede zullen zij dan Jeruzalem weer als hoofdstad moeten krijgen. Ten derde zullen zij daar de tempel moeten bouwen, en hun eredienst weer moeten inrichten, en tenslotte moeten zij zich gaan bekeren, want zij moeten om Hem roepen, en dan komt de Here Jezus!

Wij zullen zien hoe God dit nauwkeurig stap voor stap gaat doen, want er zal geen letter van Zijn Woord ter aarde vallen. Alles wat vandaag in de wereld gebeurt, staat in direct verband met Israël. Nu zijn zij

nog deels verstrooid; maar steeds meer trekken Joden terug naar Israël, veelal door Christenen en Hij zal het Koningschap aan Zijn Zoon gaan geven, dan zal Israël door God en Christus teruggekeerd zijn in hun land.

Ten tweede zal heel Jeruzalem weer een Joodse stad zijn, wat vandaag reeds gebeurd is, en men zal ten derde de tempel weer herbouwen en de tempeldienst weer instellen. De twee eerste punten hebben wij al zien geschieden, men keert terug naar de staat Israël en Jeruzalem is de hoofdstad.

De Tempel is nog steeds niet herbouwd, alhoewel alles daarvoor in gereedheid ligt en men wacht slechts op de rode vaars. Ten laatste zullen zij zich moeten bekeren tot Jezus, want Hij zegt: *“Gij zult Mij niet meer zien, totdat gij zegt: gezegend Hij, die komt in de naam des Heren”*.

Wij hebben al gezien, dat, als het geweldige ogenblik aangebroken is, dat God aan Zijn Zoon het Koningschap gaat geven, dat Jezus Christus uit de hand van de Vader ontvangt bij de zevende bazuin (Openb. 11), dat dan de volken toornig geworden zullen zijn en ook Gods toorn over hen gaat komen.

We zien al hoe de volken op het ogenblik al toornig gaan worden, want er is geen land of volk meer, of er is rebellie, en men is teugelloos, bandeloos, wetteloos, want het gaat naar de heerschappij van de wetteloze, de antichrist.

In deze vier punten zien wij weer, hoever Gods plan reeds gevorderd is. Want als de tijd gaat komen, dat God aan Jezus het Koningschap gaat geven, en Jezus wederkomt met de Zijnen om dat Koninkrijk zichtbaar op de aarde op te richten, dan moet van te voren Israël, dat na het kruis in de verstrooiing gegaan is onder alle heidenen, weer naar zij land terugkeren, zoals wij in deze tijd duidelijk voor onze ogen zien gebeuren.

Zij hebben hun stad terug, alleen nu nog de tempel. En tenslotte de vierde fase, dat zij zich bekeren en dat gebeurt, als Christus met de Zijnen op aarde komt. We zien dus al hoever we gevorderd zijn.

Voordat wij nu verder ingaan op het herstel van Israël in al die fasen, en vooral ook, wat de tijden der heidenen inhouden, willen wij eerst nog een ander Schriftgedeelte bezien, want ook de Gemeente is daarbij direct betrokken.

Rom. 11:25-26 zegt: *“Want, broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël (als volk) behouden worden, gelijk geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen, Hij zal de goddeloosheden van Jacob afwenden”*.

Wat wordt ons hier in de Schrift geopenbaard? *“Een gedeeltelijke verharding (verblindings) is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat”*.

Zo juist zagen wij dat Jezus gezegd heeft: *“Gezegend is Hij, die komt in de Naam des Heren”*. Dus met andere woorden Israël zal eerst tot bekering moeten komen, want anders zullen zij niet om Hem roepen. Maar in dit Schriftgedeelte vinden we een uitspraak van Gods Woord, dat Israël niet eerder tot bekering komt, voordat de Gemeente weggenomen is.

“Een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat”, en dat is de Gemeente, die uit een deel Israëlieten en uit een deel van de heidenen (beiden zijn, als ze tot wedergeboorte komen “het Lichaam van Christus”) (dus kreten als “Jezus belijdende Joden” of “Messias belijdende Joden” is een niet Bijbelse benaming. Een heiden houdt op heiden te zijn en een Jood houdt op Jood te zijn; beiden zijn ze “het Lichaam van Christus”) is de Gemeente, die uit een deel Israëlieten en uit een deel van de heidenen bestaat, als een volheid binnengaat in het Vaderhuis met zijn vele woningen, zoals Jezus heeft beloofd.

Eerst moet dus de Gemeente klaargemaakt zijn en binnengaan, en daarna komt Israël pas tot bekering, en dit is de raad van God. Misschien zult u zeggen: “Waarom is dat nu”?

Dan kan Israël er toch ook niets aan doen"! In zekere zin is dat ook zo; maar we moeten dit toch recht leren verstaan, en dat willen wij eerst met elkaar proberen te zien.

Israël als volk is voor een heel andere heerlijkheid geroepen, en voor een heel andere functie bestemd dan de Gemeente, en daar zit het 'm juist in! Want Israël is het door God uitverkoren volk om de eerste uitverkoren natie Gods te zijn op aarde, omdat Israël als volk geroepen is voor een aardse bestemming, een aardse taak en aardse heerlijkheid.

Zij moeten het volk van de grote Koning zijn om aan het hoofd van alle volken te staan. Israël is straks bestemd om het hoofd van de naties te worden, terwijl het nu de staart is, omdat het nu nog onder de toorn van God ligt. Het is een uitverkoren volk van de grote Koning, en daarom heeft God ook Israël als erfdeel een aards erfdeel gegeven op de navel der aarde.

Het land, dat God aan Abraham en zijn nakomelingschap beloofd heeft, en dat zij nog nooit gehad hebben, zullen zij straks in het Duizendjarig Rijk pas krijgen. Een blik op de wereldkaart overtuigt ons, dat daar drie werelddelen bij elkaar komen, Europa, Azië en Afrika.

Het is het midden van de aarde, en dat houdt verband met Israëls bestemming en komende heerlijkheid, want Israël zal immers het hoofd der volken worden, en komt daarom ook te wonen op het middelpunt der aarde, waarvan hun stad Jeruzalem het centrale punt zal zijn.

Daar zullen alle landen en luchtwegen samenkomen. Daarom krijgen zij een aards erfdeel met een aardse stad, het aardse Jeruzalem met een aardse zichtbare tempel in hun midden, en met een zichtbare eredienst, maar dan hebben zij ook een aardse taak, die hierin bestaat, dat zij straks het volk van de grote Koning zullen zijn, en straks met Hem zullen heersen, en ook gericht oefenen.

God richt de volkeren door Israël en daarom draagt Israël ook aardse wapenen, en hebben zij aardse oorlogen te voeren.

Gods handelen met Israël is dan ook heel anders dan met de Gemeente. Israël is een aards volk, een aards heilsorgaan van God als het volk van de grote Koning, dat straks een taak krijgt, om aan het hoofd te staan der volkeren en ook priesterdienst voor hen te verrichten.

Hoe heel anders de Gemeente, die een hemelse roeping heeft, een hemelse taak! Wij vinden niet één letter in het Nieuwe Testament, dat de Gemeente een taak van God en Christus om hier op aarde te heersen, daarom heeft een wedergeboren Christen totaal niets te maken met politiek.

Wij zijn nog geen koningen, maar zullen straks koningen worden met Christus. Wij zijn hier nu priesters en hebben een priesterlijke taak, en onze opdracht is alleen om het evangelie der genade te verkondigen en uit te dragen, en dat ook in onze handel en wandel te tonen en niet meer.

De Gemeente heeft een hemelse roeping, een geestelijke taak. Vandaar ook, dat de Gemeente straks het nieuwe geestelijke lichaam ontvangt, want anders zouden wij niet in de hemelse gewesten kunnen vertoeven. Daartoe krijgen wij dat verheerlijkte Opstandingslichaam, en ons erfdeel is een hemels Vaderland.

Onze stad is het hemelse Jeruzalem en daarin is geen tempel, want de Gemeente zelf is een levende tempel, gebouwd uit levende stenen, vervuld met de Heilige Geest. Daarom zal de Gemeente ook geen aardse wapens dragen, zoals Israël, want onze worsteling is niet met vlees en bloed, maar tegen de machten en overheden in de hemelse gewesten.

Israël heeft een aardse strijd te voeren, maar de Gemeente heeft een strijd te voeren tegen de geestenwereld, satan en zijn gevallen engelen en zijn legioenen van demonen.

Daarom is onze wapenrusting ook geen aardse wapenrusting, zoals Israël met vliegtuigen, tanks en dergelijke dingen, maar een geestelijke wapenrusting, die wij vermeld vinden in Efeze. 6. Zo zien wij, dat de Gemeente een totaal andere roeping en bestemming heeft dan Israël, maar beide organen zijn de

gedachten Gods en beiden moeten straks gaan functioneren, als God klaargekomen is met de Gemeente in Christus, en ook met Israël klaar zal zijn. Het zijn twee wonderbare heilsorganen!

Het aardse heilsorgaan zal de aardse, stoffelijke schepping dienen en vervullen met Zijn heerlijkheid, en alles onderwerpen aan God en het hemelse orgaan, de Gemeente zal de hemelse gewesten vervullen, en daar satan met zijn boze engelen onttronen, verdrijven en tenslotte vernietigen, zoals het plan Gods is.

Want dan is de Bruid al van de aarde weggenomen en met haar Heer verenigd, want wij zijn niet bestemd tot het verkrijgen van toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid. De Heer heeft duidelijk gezegd in Luc. 21:20. *“Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, heft u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt”.*

Wij hebben gezien, dat het kenmerk van de Bruidsziel door de hele Schrift dezelfde is. In Openb. 3:7-13 lezen wij in dit zendschrijven aan Filadelfia. *“En schrijf aan de engel der gemeente te Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel Davids heeft, die opent en niemand zal sluiten, en Hij sluit en niemand opent. Ik weet uw werken: zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt mijn woord bewaard en mijn naam niet verloochend. Zie, Ik geef sommigen uit de synagoge des satans, van hen, die zeggen, dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen; zie, Ik zal maken, dat zij zullen komen en zich nederwerpen voor uw voeten, en erkennen, dat Ik u heb liefgehad.*

Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme. Wie overwint, hem zal Ik maken tot een zuil in de tempel mijns Gods en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven de naam mijns Gods en de naam van de stad mijns Gods, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel nederdaalt van mijn God, en mijn nieuwe naam. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt”.

Het is de Gemeente, die straks weggenomen zal worden. Maar in het zendschrijven aan Laodicea, hebben wij al gezien, dat dit de gemeente is, die de Heer uit Zijn mond spuwt, wat betekent de tijd van de afval, de apostasia, tenzij men er zich nog van bekeert. Dit is een gemeente, die dus eigenlijk geen gemeente is, want Christus staat buiten de deur.

Elk vers van het zendschrijven aan Filadelfia staat in het teken van Jezus wederkomst. In vers 7, waar de brief mee begint, staat: *“Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel Davids heeft”.*

Dit is de tijd, dat de Here Jezus een begin maakt met het herstel van het Koninkrijk van David, en dat zien wij vandaag voor onze ogen gebeuren. Hij maakt het land klaar voor het volk, en het volk klaar voor de komende Koning. Dit doet Jezus Christus, want Hij heeft de sleutel Davids.

Hij heeft het vele, vele eeuwen toegesloten gehouden, zodat het herstel van Israël niet kon komen; maar nu heeft hij geopend. Hiermee is de Heer begonnen in de eerste wereldoorlog, die de barenswée was, die alles moest gaan klaarmaken.

Er staat hier: *“Dit zegt de Heilige, de Waarachtige”*, en als zodanig dient Hij Zich dus aan het Hoofd van deze Bruidsgemeente, m.a.w. dat wij ons door Hem moeten laten heiligen.

Want die Bruidsgemeente leeft nu nog in een omgeving van veel schijnheiligheid en onheiligheid, waarin alles kan en mag. Maar de Gemeente heeft bescherming in Hem, de Heilige, Die haar bewaart en heiligt, maar ook als de Waarachtige.

Want deze Bruidsgemeente leeft ook in een tijd van veel onwaardigheid, van leugen en bedrog, en van ontzettende valse leringen. Het Woord van God is de Waarheid, maar wij leven in een tijd, dat het op allerlei mogelijke wijzen verdraaid wordt.

Velen geloven totaal niet meer in het onfeilbare Woord van God. De Bijbel is voor velen niet meer gezagdragend, vandaar de leugens van Gemeenten die stichtingen zijn (dus wereldse organisaties), de leugen van de kinderdoop, de leugen van kerkvorsten en kerkleiders en het afgodenfeest kerst (geboortedag van Nimrod) om maar wat te noemen.

Maar wie met Hem in een waarachtige levensgemeenschap verkeert, die zal de Waarheid ook leren verstaan, en die waarheid zal hem ook waarlijk vrij maken, en bewaren voor alle leugen. Het is belangrijk, dat wij daar ook het oog op gericht hebben.

Wij zien hier, dat de Heer voor deze Gemeente een heerlijk vooruitzicht heeft gegeven. In vers 8 zegt Hij: *“Ik weet uw werken; zie, ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven”*. Aan deze kleine gemeente belooft Hij geen opwekking of nieuwe wonderbare geestesgaven en krachten, maar aan hen geeft Hij een geopende deur, waardoor zij naar Hem zullen gaan.

Het is de gemeente die leeft in het heerlijke vooruitzicht van de opname, de geopende deur, die niemand kan sluiten. *“De Geest en de Bruid zeggen; kom”*. *“Maranatha Heer Jezus, kom spoedig”!*

Maar hoeveel gelovigen zijn er vandaag die zeggen: *“Als de Heer komt, dan zal ik het wel zien”*, en men denkt veel meer belang te hebben bij een opwekking of geestesgaven en krachten.

Maar de Bruidsgemeente roept met diep verlangen: *“Kom haastig, Here Jezus”*. Hij heeft een geopende deur voor ons aangezicht gegeven. Dit is dus niet opzij, maar vlak voor ons aangezicht, zodat wij er steeds tegen aan mogen kijken. Dat is onze toekomst, die niemand ons kan ontnemen, want niemand kan die geopende deur sluiten, wat onze blijde hoop is, halleluja prijst de Heer!

En er staat verder in vers 8: *“Want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt Mijn Woord (de Bijbel) bewaard en Mijn Naam niet verloochend”*.

Wij hebben al eens gezien, dat dit woord *“maar”* fout is, want daaruit zouden wij kunnen afleiden, dat die kleine kracht iets verkeers is. Je hebt kleine kracht, maar dat andere heb je wel.

Maar dit staat er in de grondtekst juist niet. Er staat in plaats van *“maar”* het woordje *“en”*. Deze kleine kracht is juist een rijkdom, en omdat zij kleine kracht hebben, zijn zij juist de Bruidsgemeente.

In de Oude Vertaling staat het goed. Het is juist de zegen voor de Bruidsgemeente in deze tijd, dat zij die kleine kracht heeft. Wij hebben uit de afschaduwingen gezien, hoe de Bruid, zolang zij hier is, het kleed der vernedering aan heeft, het kleed van het dienen, zoals Ruth ook het dienstkleed aan had. De Heer heeft Zijn Bruidsgemeente bijzonder lief, maar Hij, als de Wijsheid, is ook wijs in Zijn liefde.

In die wijsheid bewaart Hij haar in deze boze tijd, waarin zij verkeert in deze boze wereld. Als de Here Jezus Zijn Bruid in deze tijd zou tooien met bruidssieraden, wat zou dat dan een gevaar voor haar worden!

Als een jongeman verloofd is met een meisje, en dit meisje is nogal knap, dan zou het erg dom zijn, als hij met dat meisje gaat pronken, voordat hij met haar getrouwd is en haar veel juwelen gaat geven, want dan brengt hij zijn eigen meisje in gevaar. Neen, hij is blij, dat zij mooi is, maar zij is mooi voor hem en niet voor anderen. Zo is de Bruid des Lams ook schoon, en dit niet uit zichzelf, maar schoon door Hem, die haar zo mooi gemaakt heeft.

Wij zien nog het oude omhulsel, maar Hij ziet haar, zoals zij werkelijk is. Dan is zij de schoonste van allen, want zie maar, hoe de Bruidegom, de Bruid bezingt in het Hooglied, het lied der liederen. De Bruid bezingt daar ook haar Bruidegom, want Hij is de schoonste van allen, maar zij is echter schoon voor Hem.

Hij vergelijkt haar met een heerlijke hof, die vol is met de heerlijkste vruchten, met een kostelijke bronwel. Maar, het is een afgesloten hof; zij is niet voor anderen, maar voor Hem. Als Hij Zijn Bruid nu zou tooien met bruidssieraden (met haar heerlijkheid, die zij straks zal krijgen, geestesgaven en

krachten en zelfs scheppingsgaven, want het is Zijn Lichaam, en dat kan scheppen) dan zou zij verloren gaan, want er zouden kapers op de kust komen en de duivel zou haar kunnen verleiden.

Maar zij is de verborgene; de Bruid uit het Oosten was gesluierd tot aan de voeten toe en niets van haar schoonheid werd gezien. Geen ander mocht een blik op haar slaan. In het Oosten was dus een Bruid een verborgen schoonheid, en weet u, wie het eerst die schoonheid mocht zien? Dat was de Bruidegom.

Als zij in het bruidsvertrek gebracht werd, nam hij de sluier van haar af, en dit wordt nog steeds zo gedaan. Zo is Jezus de Eerste, die Zijn Bruid mag zien, want Hijzelf heeft haar zo gemaakt, en dan komt zij, als de vrouw aan Zijn zijde pas openbaar.

In de dagen van de eerste Christenheid moesten er bijzondere krachten zijn en die moesten er ook zijn in de dagen van opwekkingen, en in de dagen van Paulus, die een bijzonder geroepen dienstknecht was als heiden apostel, rustte de Heer hem toe met geestesgaven en krachten, en dat was noodzakelijk, opdat de kracht door zou kunnen breken in de demonische heiden wereld, en opdat de Gemeente ook onder de heidenen zou komen.

Deze Paulus, die met zoveel bruidssieraden toegerust was, dreigde hoogmoedig te worden, en daarom gaf de Heer hem een ziekte in het lichaam, hij had een ooglijden. Het was een engel des satans, die hem met vuisten sloeg, en in de brief aan de Galaten zegt hij, dat zij eigenlijk wel aanstoot hadden kunnen nemen aan hem, die de kracht en de verlossing in Jezus Christus als apostel predikte, en door wie zulke grote gaven en krachten werkten, maar dat hijzelf met een lijden zat.

Maar zij hebben geen aanstoot genomen, omdat zij hem zo lief hadden, dat zij hun eigen ogen wel hadden willen uitrukken om aan hem te geven. Driemaal heeft hij de Heer er om gesmeekt, om hem hiervan te verlossen, maar de Heer zei, dat Zijn genade hem genoeg was.

Zo nam de Heer de hoogmoed weg, waardoor hij schade had kunnen lijden. Dit is altijd nog zo geweest. De dienstknechten, die toegerust moesten zijn voor een bijzondere dienst met Geestengaven en krachten, krijgen ook een heel bijzonder kruis te dragen om klein te blijven.

Timotheüs zat met een maagkwaal, waardoor Paulus schrijft, dat hij wat wijn moet drinken voor deze voortdurende klachten. Trophimus, ook een fijne mede arbeider, moest hij ziek achter laten. Het is nooit anders geweest, maar dank de Heer voor die liefde. Vader Stanger werd ook gebruikt om zieken te genezen, maar opdat hij zelf klein zou blijven, was hij een wrak van een man.

De Heer gebruikte hem om handen op zieken te leggen en zij werden genezen; maar zelf kom hij de handen op de zieken niet leggen, want daar had hij 2 helpsters voor nodig. Hij heeft er nooit over geklaagd, want hij wist, dat dit goed was. Het was, opdat niet bij vader Stanger verheerlijkt zou worden, maar dat zij de Heer er in zagen. O, als men dit eens ging begrijpen!

De Here Jezus was ons daar Zelf een voorbeeld van. De meeste mensen hebben een totaal verkeerde voorstelling van de tijd, toen Hij hier op aarde was. Het valt mij altijd weer op in de afbeeldingen, die zij hebben gemaakt van Hem, maar die niet zijn, zoals de Heer het in Zijn Woord openbaart.

Dat kunnen wij natuurlijk ook niet. De profeet Jesaja zegt al: *“Hij had geen gedaante, dat wij Hem begeerd zouden hebben, een man van smarten en vertrouwd met ziekten”*.

Men denkt meestal, dat Hij een geweldig sterke figuur moet zijn geweest. Hij genas zieken, maar Zelf was Hij verzocht in krankheid (Oude Vert.). Men denkt vaak, dat dit niet zo was, maar dan kent men de Schrift niet; Hij deed niets in eigen kracht, opdat de heerlijkheid van Zijn God zou zijn en niet van Hem.

In Fil. 2:7-9 staat van Jezus geschreven: *“maar Zichzelf ontledigd heeft, de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen en de mensen gelijk geworden is. En in Zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, tot de dood des kruises. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd”*.

Waar wij weten, dat de Heer verlangend is om met Zijn Bruidsgemeente verenigd te worden, moeten wij ons meer en meer bewust gaan worden, dat wij ons moeten voorbereiden voor die vereniging met Hem, waarvoor Hij ons die heerlijke belofte heeft gegeven in het zendschrijven van Filadelfia in Openb. 3:10. *“Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren uit de ure der verzoeking”.*

Amen.

